

LUNDS
UNIVERSITET
Socialhögskolan

Socialt stöd i arbetet med barn och unga

**En kvalitativ studie av ideella organisationer i Barcelona,
Spanien**

Isabell Halldin

Kandidat/magister/masteruppsats: SOPA63

Aktuell termin: HT 2019

Handledare: Cecilia Heule

Abstract

Author: Isabell Halldin

Title: Social support within the work with children and young people. A qualitative study of non-profit organizations in Barcelona.

Supervisor: Cecilia Heule

This work aims to examine the strategies that social workers at non-profit organizations in Barcelona work with in meeting children who are in need of social support. The study was conducted qualitatively, with the method semi-structured interviews. The respondents were selected through a snowball selection and were all employees of non-profit organizations located in Barcelona, Spain. After the empirical data was collected, a thematic coding was started to identify the empirical data and what could answer the study's questions.

Within the results, it was found that the non-profit organizations provided a complex social support, both practical (support with homework, educative work) and emotional support (individual conversations and conversations with a psychologist) They also provided social support in forms of establish contact with other businesses if necessary. Collaboration was something that was central to the implementation of the work with children and adolescents, and all organizations talked about continuous meetings where cases were discussed, and solutions were developed.

Keywords: Spain, non-profit organizations, children, youth, social support, collaboration.

Förord:

Mitt allra varmaste tack till alla respondenter, som ställde upp att intervjuas. Utan er hade den här uppsatsen inte gått att genomföra. Ni utför ett värdefullt arbete och ni inspirerar mig och många andra med ert engagemang.

Ett stort tack vill jag också rikta till min handledare Cecilia Heule för hennes synpunkter och stöd genom arbetets gång.

Innehållsförteckning

1. PROBLEMFÖRMULERING.....	6
1.1 SYFTE	7
1.2 FRÅGESTÄLLNINGAR	7
1.3 BEGREPPSDEFINITION	8
1.3.1 Socialutbildare.....	8
1.3.2 Ideella organisationer	8
2. AKTUELLT KUNSKAPSLÄGE	8
2.1 IDEELLA ORGANISATIONERS UPPGIFT.....	9
2.2 SAMVERKAN VID IDEELLA ORGANISATIONER	11
3. TEORI.....	12
3.1 HANDLINGSUTRYMME OCH GRÄSROTSBYRÅKRATI	12
3.2 KASAM – KÄNSLA AV SAMMANHANG	13
4. ORGANISATIONER I STUDIEN.....	15
4.1 ORGANISATION A	15
4.2 ORGANISATION B.....	15
4.3 ORGANISATION C.....	15
5. METOD.....	16
5.1 FORSKNINGSANSATS.....	16
5.1.1 Forskningsmetod	16
5.1.2 Förförståelse.....	17
5.2 UTFORMNING AV INTERVJUGUIDE.....	17
5.3 URVAL.....	18
5.3.1 Snöbollsurval.....	18
5.4 INSAMLING AV DATA	19
5.4.1 Bearbetning och analys av empirin	21
5.5 STUDIENS TILLFÖRLITLIGHET	21
6. FORSKNINGSETISKA ÖVERVÄGANDEN	24
6.1 INFORMATIONSKRAVET	24
6.2 SAMTYCKESKRAVET	25
6.3 KONFIDENTIALITETSKRAVET.....	25
6.4 NYTTJANDEKRAVET.....	26

7. RESULTAT OCH ANALYS.....	27
7.1 AVGÖRANDE KRING VAD FÖR SOCIALT STÖD SOM KRÄVS	27
7.2 TYPER AV SOCIALT STÖD	29
7.3 SAMVERKAN	31
7.4 UPPFÖLJNING	36
8. AVSLUTANDE DISKUSSION	38
REFERENSLISTA	39
BILAGA 1.....	41

1. Problemformulering

Sedan Spanien blev en demokrati år 1975 har utveckling av en välfärdsstat pågått. Ana Marta Guillén och Margarita León (2011) skriver om den spanska välfärdsstaten och hur den är konstruerad. Vidare hänvisar de till Gøsta Esping-Andersen som menar att de, i Europa, södra staternas välfärdssystem inte skiljer sig märkbart ifrån det tyska, konservativt präglade systemet. Vad detta kort innebär är att det är familjen som är grundpelaren i samhällets uppbyggnad, och det är familjen, släkten eller det egna sociala nätverket som tar hand om den egna familjen. Detta i enighet med subsidiaritetsprincipen, det vill säga närhetsprincipen (Nygård, 2013). Något annat som är typiskt för konservativa välfärdsstater är att det finns relativt hög stratifiering, vilket innebär att tillgången till förmåner är knuten till yrkestillhörigheten. Med detta följer att de-kommodifiering i de konservativa välfärdsstaterna är hög för familjeförsörjare, det vill säga att genom sitt yrke har individen tillgång till sociala förmåner. I de fall då personerna inom en familj står utanför arbetsmarknaden blir deras möjlighet till sociala förmåner lägre.

Vidare är det spanska samhället uppdelat i regioner. Enligt Raquel Gallego och Joan Subirats (2011) har Spanien gått ifrån att vara en enhetligstat till att vara ett av de mest decentraliserade länderna inom Europa. Med landet uppdelat i regioner följde också nya möjligheten till att utföra bland annat politisk och social planläggning utanför den centrala statens ramar. Andalusien, Baskien och Katalonien är några av landets olika regioner, som dessutom har utformat socialt arbete som i mångt och mycket följer samma struktur, men som i vissa aspekter även skiljer sig åt (Gallego & Subirats, 2011). I sin studie av just ideella organisationers roll skriver Agnieszka A. Kosny och Joan M. Eakin (2008) om marginaliserade grupper som överrepresenterade bland de som tillhandahåller olika former av socialt stöd från ideella organisationer. Exempel på marginaliserade grupper uppges vara människor som lever i fattigdom, människor med beroendeproblematik och människor som lever med eller bland psykisk ohälsa. Ett annat exempel på en marginaliserad grupp är barn och unga som lever i socioekonomisk utsatthet. Vad studien visade på var att ideella organisationer tillgodoser det behov som deras brukare har på ett sätt som annars inte hade kunnat tillgodoses. För familjer som befinner sig utanför arbetsmarknaden och står utan möjlighet till goda sociala förmåner har det i Katalonien upprättats en insats i form av ideella organisationer med fokus på socialt stöd till barn och ungdomar i social utsatthet.

Ideella organisationer med fokus på socialt stöd till barn och ungdomar är en av de verksamheter som upprättats i Katalonien utifrån de individuella möjligheter till social planläggning som finns. I en broschyr utgiven av fyra ideella organisationer i Barcelona framgår det att organisationerna ämnar arbeta för att upptäcka, förebygga och arbeta med situationer där det finns en ökad sårbarhet hos barn, ungdomar och deras familjer (Fundació Gavina, Casal dels Infants, AEIRaval & Fundació Social del Raval, 2019). Familjer i socioekonomisk utsatthet som följd av olika anledningar som tar del av de sociala stödsatser som ideella organisationer i Barcelona, Spanien ger, är exempel på en grupp som annars hade kunnat falla mellan stolarna i ett välfärdssamhälle som är uppbyggt kring en stark kärnfamilj.

Genom att skapa en förståelse för de ideella organisationernas funktion och det sociala stöd som genomförs av de yrkesverksamma där görs ett uppmärksammande kring den roll som dels frivilligsektorn men också den ideella organisationens har i det sociala välfärdsarbetet.

Genom att även belysa vikten som det sociala stöd innebär för människor med ett utökat behov påtalas även den relevans som forskning av ämnet har. Med forskning följer ett uppmärksammande av det behov som finns hos ungdomar, och vilket som tillgodoses av ideella organisationer. Studien innebär även en relevans för socialt arbete i och med det sociala arbete som sker vid ideella organisationer och den lucka som fylls i samband med det samt påtalandet av det behov som vissa människor har i samhället.

1.1 Syfte

Syftet med studien är att undersöka de strategier socialarbetare använder sig av i möten med barn och ungdomar som är i behov av socialt stöd vid ideella organisationer i Barcelona.

Detta för att bilda en förståelse för dels de arbetsätt som socialarbetarna använder sig av samt dels för att förstå hur verksamheter samverkar för att uppfylla behov utav socialt stöd hos brukarna.

1.2 Frågeställningar

För att uppnå syftet med studien ämnas följande frågeställningar att besvaras:

- Hur avgör socialarbetarna vilket behov av socialt stöd barnen och ungdomarna har?
- Hur utövar de yrkesverksamma vid de ideella organisationerna det sociala stödet?
- Hur ser samverkan ut mellan olika verksamheter inom socialt arbete?

1.3 Begreppsdefinition

1.3.1 Socialutbildare

Socialutbildare syftar i studien till de yrkesverksamma med en utbildning inom socialutbildning. Yrkesuppgifterna innefattar socialutbildande arbete, så som stöd vid läxläsning, känslohantering och andra sociala färdigheter som målgruppen behöver hjälp med. I Sverige finns ingen motsvarighet till titeln.

1.3.2 Ideella organisationer

Med ideella organisationer avses i denna studie de organisationerna ämnade för barnfamiljer i socioekonomisk utsatthet belägna i Barcelona, Spanien. Organisationerna får statliga donationer med ett bidrag ifrån en bank, Caixa Bank. De finansieras även genom privatdonationer. Organisationerna är antingen öppna för alla ungdomar i åldrarna mellan 12 och 22 år, eller så är de organisationer där barnen och ungdomarna måste vara tilldelade en plats för att få ta del av verksamheten.

2. Aktuellt kunskapsläge

Under aktuellt kunskapsläge presenteras forskning och studier som har en koppling till det ämne som studien undersöker. Under sökningen efter tidigare forskning användes sökmotorn

LUBsearch. Jag valde att texterna skulle vara ”Peer Reviewed”, för att forskningen skulle kunna bedömas som trovärdig.

Under sökningen har engelska sökord varit aktuella, eftersom studien har ett internationellt utgångsläge och svenska sökord inte genererade något aktuellt resultat. Sökord så som non-profit organizations*, social support*, social work*, Spain* och role* tillsammans med youths/children* har använts.

2.1 Ideella organisationers uppgift

Ideella organisationen är ett brett begrepp som kan syfta till en mängd olika verksamheter på olika nivåer i samhället. Dock riktar sig studien till socialt arbete och avsnittet ideella organisationers uppgift syftar därför till ideella organisationer inom socialt arbete och som erbjuder ett socialt stöd. Specifikt aktuellt kunskapsläge kring den ideella organisationen med inriktning socialt stöd till barn och unga roll i det spanska välfärdssamhället kunde inte finnas, men länder så som Portugal och Kanada har presenterat studier kring ideella organisationer med fokus på socialt stöd. Även en svensk studie om interprofessionell samverkan, författad av Anna Dunér och Maria Wolmesjö (2015) har presenterats. Detta för att bidra till en överblick av vikten kring samverkan i det komplexa arbetet som människo-fokuserat fält ofta innebär.

Det genomförs omfattande arbete med fokus socialt stöd, så väl materiellt som emotionellt och socialt arbete och stöd kan enligt Lola C. Duque-Zuluaga och Ulrike Schneider (2008) delas upp i sex stycken kategorier. Dessa kategorier är fall av 1) problematisk natur, 2) fall relaterade till social rättvisa, 3) utmanande situationer, 4) hjälp och omvårdnad, 5) ge röst åt utsatta grupper samt 6) interaktion och intervention. Även Magnus Karlsson och Urban Markström (2012) skriver om ideella organisationers uppdrag inom fältet psykisk hälsa och belyser även att det finns en efterfrågan kring erfarenhetskunskap då arbetet ofta är komplext.

Komplexiteten inom ideella organisationers arbete visas genom att det ofta innebär ett socialt stöd för marginaliserade grupper (Kosny & Eakin, 2008) och organisationerna arbetar sällan med samtliga sex ovanstående kategorier. Ideella organisationer erbjuder enligt Kosny och Eakins (2008) studie kostnadsfria tjänster så som socialt stöd i form av mat eller mellanmål och tak över huvudet, i de fall den ideella organisationen fungerar som ett härbärge, men

också socialt stöd i form av rådgivning och samtal. De beskriver att ideella organisationers roll uppfylls genom dels anställd, betald personal men också med hjälp av volontärer. Organisationerna håller öppet under många av dagens timmar (Kosny & Eakins, 2008). Även i Duque-Zuluaga & Schneiders (2008) studie kring ideella organisationers arbete och det sociala stöd som yrkesverksamma och volontärer utför framkommer det att det ofta utförs omfattande arbeten vid organisationerna. De nämner begreppet altruism och menar att det omfattande arbete som genomförs vid ideella organisationer, så väl av betald personal som volontärer, har en grund i altruismen och förmågan att göra gott utan att kräva något i gengäld. Vad ett arbete vid ideella organisationer inom fältet socialt arbete kan innebära är brett och mångsidigt. Det framkommer i Kosny och Eakins (2008) studie att det inte bara är de ideella organisationerna som beskrivs ha ett omfattande uppdrag, utan även personalen vid dem genomför ett mångsidigt arbete även utanför den egna titeln. Det framkommer att de till en del fungerar som ett socialt stöd i form av samtalskontakter, men de gör även allt det praktiska arbetet runt omkring stödet. Disk, matlagning, städning och avslappnat umgänge med brukarna varvas med deltagande vid personalmöten, kontakter med andra verksamheter och kontorsarbete. Vidare lyfter Kosny och Eakins (2008) att det inte är sällan som ideella organisationer har brist på ekonomiska resurser, vilket är viktigt att ha i beaktande i samband med diskussionen kring det arbete de utför.

Betydelsen av socialt stöd är relevant ur många aspekter. Carolyn M. Fratto (2016) beskriver en helhetsbild, där fokus ligger på brukarens emotionella reaktioner och inte endast orsaken till dessa. Visserligen riktar sig studien till barn och unga som är i behov av socialt stöd och placerade i fosterhem, men det blir ändå relevant i den egna studien då båda studierna avser barn/ungdomar i någon form av social utsatthet och som har ett behov av socialt stöd från andra inrättningar än den egna familjen. Enligt Fratto (2016) är det av vikt att de professionella besitter en viss kunskap kring beteendetyypiska egenskaper hos dem som upplever ett behov av socialt stöd, då vissa beteenden hos brukaren kan vara en reaktion på en jobbig händelse och reaktionen visar på ett behov av individuellt stöd. Detta för att stödet ska bli så bra som möjligt, då socialarbetare således tillsammans med ungdomen har en större chans att nå ett resultat som förebygger de negativa konsekvenser som annars kan följa om brukaren inte erhåller ett socialt stöd (ibid, 2010). Även Miranda Olf (2012) styrker vikten av stöd och menar i sin studie att det är känt att socialt stöd minskar stresshormoner och sänker en ohälsosam hjärtrytm. Olf (2012) fortsätter sedan med att skriva att människor som mottager ett högt socialt stöd tenderar att känna sig mer tillfreds och leva längre (Olf, 2012).

2.2 Samverkan vid ideella organisationer

Telmo H. Cariaa och Fernando A. Pereira (2016) skriver i sin studie om ideella organisationers samverkansstrategier i norra Portugal. I studien framkommer det att interprofessionella samarbeten, det vill säga samverkan mellan två eller flera yrkesprofessionella, förekom inom de ideella organisationerna. De yrkesverksamma vid de ideella organisationerna lyfter i studien att det har skett en samexistens mellan dels en byråkrati inom det egna arbete samtidigt som de bibehållit de arbetsuppgifter de har inom den direktkontakt med brukargruppen som de arbetar med. Detta för att interprofessionell samverkan stundvis var en förutsättning för att arbetet inom de ideella organisationerna och det sociala stöd som de ger, skulle kunna fungera så effektivt som möjligt (Cariaa & Pereira, 2016).

Socialt stöd kräver i vissa fall professionsöverskridande insatser. En svensk studie gjord utav Anna Dunér och Maria Wolmesjö (2015) handlar om hur interprofessionell samverkan blir aktuell i fall där en viss komplexitet finns. I studien framgår det att brukare med komplexa och omfattande behov ofta kommer i kontakt både med olika vårdgivande organisationer samt med olika professionella yrkesgrupper (Dunér & Wolmesjö, 2015). Studien riktar sig i första hand mot äldreomsorgen och vårdbehov i samband med funktionsvariationer, men belyser en relevant poäng kring fall då samarbete har varit en förutsättning för komplettering av det vårdbehov eller behov av socialt stöd som berörda brukare har. Därför beslutas att studien är relevant för det egna arbetet och tas således med. Vissa barriärer att överkomma följer dock denna typen av arbetssituation, och Dunér och Wolmesjö (2015) beskriver att strukturella hinder så som administrativa begränsningar, lagstiftning och politik som går i en annan riktning.

Vad både Dunér och Wolmesjö (2015) och Cariaa och Pereira (2016) belyser i sina artiklar är organisationer arbetar under krav på att uppfylla de byråkratiska riktlinjer som finns, samtidigt som de arbetar ideellt med brukargrupper.

3. Teori

3.1 Handlingsutrymme och gräsrotsbyråkrati

Michael Lipsky (1980) utvecklade begreppet ”Street-Level Bureaucracy”, vilket översätts till gräsrotsbyråkrati och han sammankopplar begreppet till de yrkesverksamma som har en förstahandskontakt med brukarna. Organisationen kan vara privat eller offentlig, men även ideell. Vad som är gemensamt är att innebörden av socialarbetarrollen, alltså gräsrotsbyråkraten, är som ovan nämnt i direktkontakt med den hjälpsökande. Vidare påtalas Lipsky (1980) att det inte är sällan som gräsrotsbyråkratier arbetar med resursbrister, då det finns ett stort hjälpbehov. Detta är en utmaning i många organisationer och de yrkesverksamma vid organisationerna arbetar därför med sitt handlingsutrymme för att göra ett så framgångsrikt arbete som resurserna tillåter, samtidigt som de arbetar utifrån den policy som finns på arbetsplatsen.

Inom professionen har de yrkesutövande möjlighet till att hantera sitt handlingsutrymme olika. Enligt Kerstin Svensson, Eva Johnsson och Leili Laanemets (2008) styrs de yrkesverksamma visserligen av lagar och regler men de menar att det är den yrkesverksammes erfarenhet som spelar roll i användandet av det egna handlingsutrymmet, som även de beskriver som relativt fritt.

Enligt Svensson, Johnsson och Laanemets (2008) innebär arbetet som socialarbetare i ett individ- och familjeinriktat kontext även att representera en organisation. Vad detta innebär är att de yrkesverksamma visserligen förhåller sig till de intressen och behov som individerna och familjerna uttrycker, samtidigt som deras arbete begränsas av lagar, regler och organisatoriska riktlinjer och uppgifter. Enligt Lipsky (1980) står gräsrotsbyråkraterna inför ett dilemma. Å ena sidan arbetar de för att tillgodose de individuella behov som brukarna har, samtidigt som de arbetar under de begränsningar som handlingsutrymmet innefattar på arbetsplatsen. I studien är teorin om gräsrotsbyråkrati relevant i och med de arbetsuppgifter de olika socialarbetarna vid de ideella organisationerna har. Å ena sidan syftar de till att ge ett socialt stöd till individer i utsatthet, samtidigt som de följer de övriga arbetsuppgifter organisationen har inför den hela brukargruppen. Genom att använda begreppen handlingsutrymme och gräsrotsbyråkrati i studien kan en förståelse för det arbetet som de yrkesverksamma utför skapas. I vissa fall kan det vara svårt att som utomstående förstå varför

vissa beslut fattas eller varför en samverkan krävs, men erhålls en förståelse för vad begränsningarna och arbetet egentligen innebär blir vissa ageranden tydligare.

3.2 KASAM – Känsla av sammanhang

Aaron Antonovsky (1991) presenterade begreppet KASAM – känslan av sammanhang. Teorin bygger på det salutogena synsättet. Det handlar initialt om en strävan efter att vid en viss tidpunkt förstå individers mående utifrån en skala kring hälsa samt ohälsa. Vad detta innebär är ett bildande utav en utgångspunkt vilken ger förutsättning till att se en individs hela historia, snarare än att bara fokusera på uppkomsten av sjukdomstillståndet. Fokus ligger istället på identifierandet av de faktorer som ger goda förutsättningar för en god hälsa samt bibehållandet av denna. Det salutogena perspektivet innebär med andra ord sökandet och stärkandet av friskfaktorer samt undersökandet av undantagssituationer, istället för sökandet efter och utforskandet kring patogena livsmönster eller faktorer som är de som ligger till grund för problematiken (Antonovsky, 1991).

KASAM utgår ifrån den relation som en individ har till sin omvärld. Begreppet bygger på tre komponenter – begriplighet, hanterbarhet och meningsfullhet (Svensson, Johnsson, Laanemets, 2008). *Begriplighet* beskriver hur individen skapar en förståelse för omvärlden samt de inre och yttre stimuli som det innebär och som upplevs av individen. *Begriplighet* syftar också till huruvida individen kan förstå information som något logiskt å ena sidan och samtidigt oordnad å andra sidan. *Hanterbarhet* syftar till att förklara individens syn på de egna förmågorna och resurser som denne har att tillhandahålla. Besitter individen en låg känsla av hanterbarhet så upplever denne livet som utmanande och hade i många situationer sett sig själv i en offerposition. Hade det istället varit en individ vars känsla kring hanterbarhet är hög, kan denne distansera sig från olyckliga eller tragiska livshändelser och på egen hand upprätta den kraften som krävs för att gå vidare. *Meningsfullhet* handlar om huruvida individen finner att dennes liv innefattar en innebörd av känslomässig karaktär. Dessa tre grundkomponenter är nära sammanflätade och en individs KASAM är beroende av hur dessa tre komponenter hänger ihop (Antonovsky, 1991). Fungerar dessa bra ihop, kan det hjälpa individen i stressfyllda händelser i livet och en stark KASAM är en grundförutsättning för att bibehålla en god hälsa (Antonovsky, 1991).

Utvecklandet av en stark KASAM beror enligt Antonovsky (1991) dels på den egna, individuella livshistorien och gener, men också klass. KASAM är en teori som matchar studiens syfte och därför är relevant. Enligt Antonovsky (1991) är tonåren en skör period i människans liv, och är en utvecklingsperiod där KASAM, trots att den är stark, kan fallera. Många brukare inom studiens organisationer var ungdomar och att använda teorier så som KASAM kan bilda en klarare uppfattning kring vilket typ av socialt stöd som ges till unga och den fas i livet de befinner sig i. Vidare så är begreppet relevant då det arbete kring att tillgodose de behov av socialt stöd som brukargruppen har även innefattar arbetet kring att bilda en känsla av sammanhang tillsammans med brukarna, så att deras vardagliga liv ska kunna fortlöpa även i framtiden.

4. Organisationer i studien

4.1 Organisation A

Vid organisation A arbetar de yrkesverksamma socialutbildande. Verksamheten riktar sig främst mot barn och ungdomar mellan 3 och 15 år, men arbetar även med hela familjer. Arbetet som sker med barnen är stöd vid skolarbete, uppförande vid matsituationer och ett socialt stöd på grundnivå med möjligheter till utökning vid behov. För att kunna bli tilldelad en plats vid organisation A krävs det att familjen är mottagare av insatser från socialtjänsten. Till insatser räknas allt ifrån att du har en kontaktperson till att du är placerad vid familjehem.

4.2 Organisation B

Vid organisation B utförs också ett socialutbildande arbete, men med en målgrupp som utgörs av ungdomar mellan 16 och 21 år. Ungdomarna som har blivit tilldelade en plats vid organisation B lever i familjer med liknande insatser som de vid organisation A men de har också valt att fortsätta sin skolgång på gymnasienivå. Arbetet som genomförs med ungdomarna är utbildande med hjälp av studietimmar. Organisation B fyller också en roll i den emotionella aspekten, och ungdomarna vid organisation B har möjlighet att samtala med psykolog och andra socialutbildare i de fall de upplever sig vara i behov utav ett psykosocialt stöd.

4.3 Organisation C

Vid organisation C arbetar psykolog och socialutbildare. Organisation C är öppen för allmänhetens ungdomar i åldrarna 12 till 22 år. Hit söker sig ungdomarna på eget bevåg för att få stöd i form av samtalskontakter eller hjälp att komma till rätt institution, som till exempel drogkliniker eller kvinnostödsorganisationer. De kan även hjälpa ungdomar att få juridisk kontakt i de fall då ett sådant behov finns.

5. Metod

5.1 Forskningsansats

Syftet med studien ämnas att uppnås genom en analys av semistrukturerade kvalitativa intervjuer. Genom att intervjua socialarbetare som arbetar i berörda organisationer kommer empiri att samlas in för att sedan analyseras utifrån studiens frågeställning.

I litteratur görs det inte sällan en distinktion mellan kvalitativ och kvantitativ forskningsansats (Bryman, 2018). Den kvalitativa ansatsen beskrivs som en motreaktion på kvantitativ forskning och den avsaknad av människans meningsskapande som finns däri (Bryman, 2018). Studien har ett kvalitativt intresse då den eftersöker en förståelse för ett fenomen, snarare än en sambandssökning. Vidare är det respondenternas redogörelse kring det egna arbetet som kommer vara studiens utgångspunkt.

5.1.1 Forskningsmetod

Studiens frågeställning följer ett fenomenologiskt förhållningssätt, då den fokuserar på de yrkesverksammas berättelser utifrån den yrkesroll som de utövar. Den fenomenologiska utgångspunkten innebär ett antagande kring att världen bara kan erfaras subjektivt. Jag som författare därför måste lägga mina egna förutfattade meningar åt sidan i samband med genomförandet av studien (Bryman, 2018).

Valet utav metod gjordes utifrån praktiska skäl. I samband med valet av semistrukturerade intervjuer som den primära undersökningsmetoden följer vissa aspekter som jag som författare måste minnas och som kan ha betydelse för den empirin vilket används som underlag. Bland dessa aspekter framkommer intervjuareffekten, vilket innebär att då respondenterna är i direktkontakt med intervjuaren, kan de påverkas och därmed komma att uttrycka utsagor som inte är riktiga (Bryman, 2018). Till denna punkt skulle jag även vidare vilja tillägga en aspekt som kan vara att respondenterna, i och med frågor kring det egna arbetssättet, kan anpassa de arbetserfarenheter och de upplevelser de förmedlar för att skydda den egna arbetsrollen. En tredje aspekt presenteras av Eriksson-Zetterquist och Ahrne (2015), vilka menar att det bör hållas i åtanke att när respondenternas berättelser tolkas, kan missförstånd uppstå från författarens sida. Detta är något jag som författare särskilt måste tänka på under analysen av empirin, inte minst då empirin genereras ur ett material som är på

ett annat språk än mitt modersmål. Ett grundligt arbete av empirin och flera genomläsningar är därför utav vikt under genomförandet av studien.

5.1.2 Förförståelse

Under den verksamhetsförlagda utbildningen kom jag i kontakt med ideella organisationer som liknade de som har varit aktuella för studien och som arbetade för att ge ett socialt stöd till barn och ungdomar. Förförståelsen var dock vid denna tid begränsad, då mitt arbete inte innefattade möten av känslig karaktär, så som individuella möten med psykologen eller gruppansvarige, eller planeringsmöten mellan olika verksamheter aktuella inom socialt arbete. Förståelsen var dock tillräcklig för att skapa ett intresse för frågeställningarna, och i samband med den yrkesverksamma praktiken så hade tillräckligt med kontakt och viss kunskap etableras för att det skulle gå att närma sig frågan. Jag har ingen tidigare fördjupad teoretisk kunskap inom ämnet.

5.2 Utformning av intervjuguide

Studien har valts att genomföras ur en kvalitativ ansats gjord med semistrukturerade intervjuer. Innan genomförandet av den första intervjun genomförde jag en provintervju för att lättare kunna identifiera eventuella brister, svårtolkade frågor eller liknande. Därefter korrigerades intervjuguiden och frågorna översattes från svenska till spanska. Vid översättningen tog jag hjälp av en person med spanska som modersmål. Personen i fråga har även flytande kunskaper i engelska, så när en första översättning gjorts efterfrågades dennes hjälp för att korrekturläsa och ge inflikningar kring eventuella felformuleringar eller formuleringar med flera betydelser, och hur de bättre kunde översättas.

Frågor som innefattar *hur* eller *vad* är de som eftersträvs, då de tenderar att ge mer nyanserade svar än slutna ja/nej frågor. Ledande frågor har också undvikits. Språket har vidare anpassats åt båda håll, det vill säga både för mig och för respondenterna. Då spanska inte är mitt modersmål och eventuell termologi kan vara ovan, lades språket i frågeformuleringarna på en aktuell kunskapsnivå så att de inte skulle ge sken av en allt för avancerad språklig nivå som inte behärskades av mig som intervjuare.

Intervjuguiden var uppdelad i tre olika teman, varav det första temat berörde *brukargruppen*. Syftet med temat var att skapa sig en uppfattning om vilka barn och/eller ungdomar som är

delar av organisationen och för att tillhandahålla information kring uppdelning av brukargruppen. Via detta tema så kunde första frågeställningen, *Hur avgör socialarbetarna vilka behov av socialt stöd barnen och ungdomarna har?* besvaras. Temat kunde också komma att fungera som en övergång till det andra temat, *identifiering av problematik*, som syftade till att besvara den andra frågeställningen. Om en förståelse finns för vilka typer av brukargrupper som finns i organisationerna, så blir även förståelsen kring vilka tillvägagångssätt som används i arbetet mer överskådlig.

Det tredje temat, *samverkan*, syftar till att besvara den tredje frågeställningen, hur samverkan ser ut mellan olika verksamheter inom socialt arbete. Här fanns frågor om hur samverkan fungerar olika institutioner emellan, både på statlig och på ideell nivå.

5.3 Urval

Enligt Bryman (2018) är det målstyrda urvalet vanligt inom kvalitativ forskning. Det målstyrda urvalet utgår ifrån ett icke-sannolikhetsbaserat urval där deltagare väljs ut som följd av att de har en direkt koppling till det forskningsproblem som studien ämnar besvara. Det finns flera former av målstyrda urval, där snöbollsurval är en av formerna. Tekniken innebär att en mindre grupp deltagare som är relevanta för studien initialt väljs ut. Genom dessa kommer forskaren i kontakt med andra deltagare som också är relevanta i och med att de kunskaper och/eller erfarenheter som de besitter matchar studiens syfte (Bryman, 2018).

5.3.1 Snöbollsurval

Urvalet av respondenter inför studien skedde genom ett snöbollsurval. Vad detta innebär är att i enighet med snöbollsurvalets innebörd fick jag genom min första bekantskap vid en av organisationerna rekommendationer till yrkesverksamma som eventuellt kunde vara relevanta. Detta då de uppfyllde de grundkriterium jag på förhand satt upp för att finna respondenter vars kunskap kunde anses vara relevant för att uppnå studiens syfte.

Grundkriterierna var att respondenterna skulle vara yrkesverksamma inom någon form av socialt arbete vid ideella organisationer belägna i Barcelona, Spanien.

Bryman (2018) skriver att det är något vanligare att snöbollsurval sker i de studier då det är svårt att hitta lämpliga respondenter. Jag vill därför lyfta att sett ur ett annat perspektiv är inte deltagare till studien svåra att finna. De är inte en undangömd yrkesgrupp och det finns

ett flertal organisationer i staden som skulle kunna matcha studiens syfte. Som författare till denna studien ifrån ett annat land och med ett svagare kontaktnät i Spanien så blev det dock svårare att veta vilka kontakter som var möjliga att ta. Därför kontaktade jag en tidigare bekantskap som är yrkesverksam inom området för att kunna ställa frågor kring möjliga kontakter och kontaktuppgifter. Därur blev det en snöbollseffekt då samtliga respondenter hade idéer och förslag på andra yrkesverksamma inom området som skulle kunna ställa upp på intervjuer. Gruppen i sig är inte nödvändigt svår att nå, men som utomstående från det socialarbetarfältet i Barcelona, så var snöbollsurval en lösning på de begränsningar som annars demografin innebar.

Jag är medveten om att en svaghet med snöbollsurvalet är att det finns en risk för att få respondenter ifrån samma bakgrund och ifrån sociala sammanhang som liknar varandra. För att bemöta den risken har därför urvalet breddats så mycket som möjligt utifrån sekventiella urval. Ett sekventiellt urval karaktäriseras enligt Bryman (2018) av ett initialt grundurval som under studiens gång kan komma att utökas utifrån tillkommande premisser som kan komma att bidra till ett mer mångfasetterat svar på forskningsproblemet. Grundurvalet innefattade, som tidigare nämnts, krav på att 1) respondenterna skulle vara yrkesverksamma inom någon form av socialt arbete och 2) de ska vara yrkesverksamma vid ideella organisationer belägna i Barcelona, Spanien. Det sekventiella urvalet skalade sedan ner urvalsgruppen utifrån premisser så som 1) respondenterna skulle arbeta vid olika organisationer, 2) respondenterna ska inte arbeta i samma gruppkonstellation och 3) respondenterna ska ha olika utbildning (socialutbildare, psykolog). Med de sekventiella urvalen blev en respondentgrupp på sex respondenter tillgänglig, där två arbetade vid organisation A, två vid organisation B och två vid organisation C.

5.4 Insamling av data

Studiens empiri samlades in genom sex stycken semistrukturerade intervjuer, vilka genomfördes på plats i Barcelona, Spanien och jag träffade respondenterna på respektive verksamhet. Samtliga intervjuer spelades in på plats efter godkännande av intervjupersonerna. Intervjuerna utgick från ett frågeschema (se bilaga 1) med ett antal frågor vars ordningsföljd kunde ändras utifrån den respondent som besvarade dem. På grund av de olika arbetsuppdrag som intervjurespondenterna hade fanns även möjlighet till anpassade och/eller kompletterade följdfrågor. Transkribering är inte sällan ett tidskrävande arbete (Bryman, 2018). Detta hade

jag i åtanke, och för att undvika att all transkribering skulle infalla på en dag påbörjade jag arbetet tidigt i skrivprocessen.

Kvalitativ forskning är mer begränsat än kvantitativ forskning när det kommer till möjligheten att se resultatet som generaliserbart. Medvetenhet kring detta togs med in i studien och jag avsåg i mitt urval att välja respondenter med en så stor variation som möjligt inom det område som undersökts. Respondenter ifrån tre olika organisationer har intervjuats. Respondenterna har arbetat med olika målgrupper och har haft olika titlar så som direktör, socialutbildare, psykolog och sexolog. Respondenturvalet kan presenteras som följande:

Respondent 1 är 30 år gammal och man. Han är utbildad inom psykologi med inriktning på barnpsykologi. Han har jobbat vid organisationen i 10 år, och har för närvarande en grupp med ungdomar mellan 16 år och uppåt. Respondent 1 arbetar vid organisation B.

Respondent 2 är 23 år gammal och kvinna. Hon studerade till socialutbildare och började på organisationen tidigare i år. Hon har den äldsta gruppen, med ungdomar från 16 år till runt 20 år. Respondent 2 arbetar vid organisation B.

Respondent 3 är 31 år gammal och man. Han studerade social integration. Arbetar i dagsläget som direktör vid en av organisationerna men har tidigare varit gruppansvarig för ett mentorsprojekt för ungdomar mellan 16 och 22 år. 14 år som yrkesverksam varav 10 år vid den aktuella organisationen. Respondent 3 arbetar vid organisation A.

Respondent 4 är 32 år och kvinna. Hon har studerat till klinisk psykolog och arbetar idag bland annat som psykolog och som emotionellt stöd på en organisation med fokus på ungdomar i behov av stöd. Möter ungdomar i alla åldrar. Respondent 4 arbetar vid organisation C.

Respondent 5 är en kvinna som är utbildad socialutbildare och sexolog. Hon arbetar idag vid en organisation som är öppen för barn och ungdomar mellan 12 och 22 år som upplever ett behov utav extra stöd. Respondent 5 arbetar vid organisation C.

Respondent 6 är 30 år och kvinna. Utbildade sig till socialutbildare och arbetar idag i en barngrupp på en organisation. Barnen är mellan 3 och 6 år gamla, och hon delar ansvaret över

gruppen med en annan kvinna, som också är socialutbildare. Respondent 6 arbetar vid organisation A.

5.4.1 Bearbetning och analys av empirin

När materialet var insamlat och transkriberingen genomförd påbörjades arbetet kring kodning, för att försöka sortera i texten och sedan bena ut det till en mer hanterbar empiri. Enligt Bryman (2018) är en av utmaningarna med bearbetning av kvalitativa intervjuer det stora materialet det brukar innebära, något som togs med i tidsplaneringen av studiens genomförande. Därför påbörjade jag kodningen direkt när intervjuerna var färdigtranskriberade.

Materialet kodades induktivt och utgick ifrån en tematisk analys. Därur avsåg jag identifiera specifika teman utifrån materialet under bearbetningen, som anses kan representera materialet samtidigt som det besvarar mina frågeställningar, samt har ett samband med det aktuella kunskapsläget. Bryman (2018) skriver att ett tema kan vara kopplat till det fokus och de forskningsfrågor som studien har. Teman som identifierades var därför bland annat strategi, samverkan och uppföljning. Transkriberingarna färgkodades även utifrån olika stycken eller begrepp som var aktuella under någon utav temana som blev identifierat. Detta var hjälpsamt i användningen av empirin i resultatet, då det underlättade för mig att se likheter och olikheter mellan olika intervjuer.

Under kodningen påbörjades även reduceringen, då kodningen innebär en uppdelning av empirin i teman som är aktuella för studien. Detta ställde krav på mig som författare, då jag var tvungen att reflektera över vilka delar av materialet jag valde inkludera eller exkludera i tematiseringen. Då det är jag som författare som väljer ut vad som ska presenteras i och med kodningen och indelning av teman, är det viktigt att jag framställer ett så sanningsenligt material som möjligt, något som enligt Jens Rennstam och David Wästerfors (2015) är vad reduceringen innebär.

5.5 Studiens tillförlitlighet

Initialt bör det nämnas att kritik har riktats till kvalitativa studier gällande reliabilitet och validitet i kvalitativ kontext, och det har ifrågasatts huruvida begreppen har en betydelse inom kvalitativ forskning. Detta då begreppen främst är applicerbara inom mätningar, något som

kvalitativ forskning inte fokuserar på i lika hög grad som fokus ligger på känsloupplevelser och mer djupgående teman (Bryman, 2018). Forskare har kommit fram till att begreppens innebörd behöver komma att anpassas till kvalitativ forskning. Utifrån detta växte fyra begrepp vilka Bryman (2018) hänvisar till LeCompte och Goetz; 1) Extern reliabilitet, 2) Intern reliabilitet, 3) Intern validitet och 4) Extern validitet.

Extern reliabilitet är enligt Bryman (2018) det kriterium som är svårast för kvalitativ forskning att uppfylla, då det syftar till studiens möjlighet att återskapas, och sociala miljöer inte är statiska. Dock följer det att strategier kan upprättas för att andra forskare ska kunna få liknande resultat, och kraven för extern reliabilitet ska uppfyllas. Här läggs det ett ansvar på mig att presentera de tillvägagångssätt jag följt för att nå det resultat jag nått, så att studiens gång hade gått att följa i högsta möjliga utsträckning.

Intern reliabilitet är ett begrepp vars krav som ensamförfattare till studien är relativt lätt att uppnå. Kravet är att forskarparet/gruppen upprättar en gemensam bestämmelse kring hur de ska tolka det de ser samt hör (Bryman, 2018). Då studien har författats av mig ensam, så blir risken för olik tolkning av fenomen som belyses obefintlig, varav studiens interna reliabilitet är hög.

Vidare följer intern validitet, vilket enligt LeCompte och Goetz i Bryman (2018) syftar till att det ska finnas en överensstämmelse utav god grad mellan de observationer forskaren gör och de teoretiska idéer som utvecklas därur. Denna aspekt tenderar att vara en utav styrkorna i kvalitativ forskning: Detta eftersom den kontakt som sker mellan forskaren och gruppen denne samtalar med eller studerar möjliggör ett säkerhetsställande när det kommer till överensstämmelsen mellan forskarens valda begrepp samt dennes observationer (Bryman, 2018). Då intervjuerna spelats in och transkriberats samt att det fanns en förståelse av relevant grad vilket lägger en positiv grund för ett relevant samband mellan valda begrepp och empiri anser jag att den interna validiteten har god chans att uppnås.

Avslutningsvis kommer den externa validiteten. Den externa validiteten syftar till den möjlighet resultatet har när det kommer till generalisering inom andra miljöer. Detta kan vara en svårighet för kvalitativ forskning då begränsade urval ofta är aktuella inom kvalitativ forskning (Bryman, 2018). Det blir även en utmaning för denna studien då kontexten inom vilken organisationerna befinner sig i är politiskt styrd. Dock är det inte min avsikt att kunna

generalisera studien till en exempelvis svensk kontext, utan snarare att lyfta uppmärksamhet till arbetet av socialt stöd som genomförs vid de ideella organisationerna i Barcelona, Spanien.

6. Forskningsetiska överväganden

Studien berör frågor kring ett arbete med en målgrupp som kan anses vara utsatt.

Organisationerna som har varit aktuella under studiens gång arbetar med målgruppen barn och unga i någon form av utsatthet och/eller i behov av socialt stöd. Detta togs med i övervägningen av vilka respondenter urvalet skulle rikta sig mot. På grund av detta beslöts det att studien skulle ha socialarbetarna och socialutbildarna som respondentgrupp och beröra deras arbete med målgruppen.

6.1 Informationskravet

Informationskravet innebär att forskningens syfte ska meddelas till de som är berörda av forskningen och Vetenskapsrådet (2002) skriver att forskare ska informera de som lämnar uppgifter som avses att användas i studien ska bli informerade av detta. Dessa ska även bli informerade om att medverkan är frivillig och att de besitter rätten att avbryta och/eller dra tillbaka sin medverkan. För att uppfylla informationskravet fick alla respondenter mottaga samma information innan intervjuerna. Respondenterna hade även blivit informerade om att det var frivillig att ställa upp på intervjuer, men då detta kom från en mellanhandskontakt kunde inte informationskravet ha ansetts blivit uppfyllt baserat endast på de premisserna. Därför presenterades studiens syfte, det vill säga vad informationen ska användas till, rätten kring frivillig medverkan samt rätten att när som helst under intervjuens gång avstå ifrån att svara på en fråga eller avbryta intervjun. Kontaktuppgifter lämnades även till respondenterna för att om de senare skulle ångra sin medverkan så skulle de besitta möjligheten att kontakta intervjuaren och få sin medverkan borttaget ur resultatet.

Vetenskapsrådet (2002) skriver dessutom att syftet med studien ska presenteras samt de förtjänster som förhoppningsvis uppnås genom den kunskap studien ämnar generera. För att uppnå denna del av informationskravet så inleddes varje samtal, obandat, med en presentation av studien. Där framgick det dels att det är en kandidatuppsats informationen ska användas till men också ett förtydligande kring varför intresset låg i just valda organisationer. Det som framgick under den delen var främst intresset i och med saknade av en motsvarande organisation i Sverige.

6.2 Samtyckeskravet

Samtyckeskravet syftar till att undersökningsdeltagarnas, i detta fall respondenternas, samtycke till medverkan ska inhämtas av forskaren (Vetenskapsrådet, 2002). Då ingen av respondenterna var under 15 år (Vetenskapsrådet, 2002) eller minderårig (Bryman, 2018), behövde inte föräldrarnas godkännande inhämtas. Vidare skriver Vetenskapsrådet (2002) att utöver rätten att bestämma om de ska delta i en studie, så har respondenterna ska själva ha rätt att bestämma över hur länge och på vilka villkor de ska medverka. Detta ska dessutom ske utan påtryckningar som ämnar resultera i ett jakande svar (Vetenskapsrådet, 2002).

Respondenterna har rätt att avbryta sin medverkan utan konsekvenser för denne, något som vid aktivt deltagande, så som intervjuer, är relativt oproblematiskt i det faktum att respondenten själv kan välja att avbryta under intervjuens gång, i de fall då denne vill (Vetenskapsrådet, 2002).

Samtyckeskravet uppfylldes, då allt deltagande var frivilligt, det vill säga, de var själva fria att återkomma med jakande eller nekande svar när kontakt upprättades. Efter att en intervju schemalagts utifrån det jakande svaret, påtalades samtycket igen, för att försäkra att alla parter vad medvetna om att de själva fick bestämma kring sin medverkan, och vad den skulle innefatta. De blev även informerade om rätten att avbryta intervjun, något som förklaras under avsnittet kring informationskravet, samt lämnade kontaktuppgifter i de fall de hade frågor och/eller ville ändra eller ta bort något ur sina svar. Utifrån dessa premisser ansågs samtyckeskravet vara uppfyllt.

6.3 Konfidentialitetskravet

Konfidentialitetskravet är enligt Vetenskapsrådet (2002) och Bryman (2018) kravet på att de uppgifter om de personer som insamlas under studiens gång ska bli behandlade med största möjliga konfidentialitet och ska förvaras på sätt så att inga obehöriga kan få tillgång till dem. För att uppfylla detta så spelades intervjuerna, efter deltagarnas godkännande in, och sparades sedan i en låst mapp. För att öka säkerheten så transkriberades intervjuerna så fort som möjligt, det vill säga, helst samma dag, men i de fall då det inte gick, följande dag. Detta för att ljudfilen så fort som möjligt skulle kunna raderas. Under transkriberingarna avidentifierades alla platser och namn på personer, vilket Vetenskapsrådet (2002) benämner som ett krav för att uppfylla konfidentialitetskravet.

6.4 Nyttjandekravet

Nyttjandekravet innebär att uppgifter som samlas in under studiens gång inte får användas till något annat ändamål än forskningsändamålet (Bryman, 2018), och får inte lånas ut till kommersiella ändamål eller syften som är icke-vetenskapliga (Vetenskapsrådet, 2002).

Respondenterna till denna studie blev informerade om att det de kom att berätta endast skulle användas till den aktuella studien, och materialet avses förstöras efter genomförd studie för att försäkra att det inte kommer användas i andra sammanhang. Därav bedöms nyttjandekravet som uppfyllt.

7. Resultat och analys

7.1 Avgörande kring vad för socialt stöd som krävs

För att besvara frågeställning 1 kring hur de yrkesverksamma vid de ideella organisationerna avgör vilka behov av socialt stöd barnen eller ungdomarna har ställdes frågor kring deras kartläggande arbete. I aktuellt kunskapsläge lyfte Kosny och Eakin (2008) det omfattande arbete av socialt stöd som ideella organisationer utövar och organisation A, B och C är samtliga organisationer som passar in på den typen av uppdragsbeskrivning. Vid organisation A och B utförs ett socialt stöd till barnen samt till ungdomarna som innefattar både praktiskt socialt stöd (läxläsning, måltidsstöd, hjälp vid arbetssökning) samt ett mer emotionellt socialt stöd med möjlighet till samtalskontakt med den egna gruppansvarige eller med psykologer vid organisationerna.

När det kommer till avgörandet av vilken typ av socialt stöd som barnet eller ungdomen som kommer till organisationen behöver, ser förutsättningarna något olika ut för organisation A, B och C. Vid organisation A och B, båda organisationer för barn och ungdomar som redan har en etablerad kontakt med socialtjänsten, finns en förkunskap kring vilken typ av socialt stöd som den tillkommande individen har redan innan denne börjar vid någon av organisationerna. Respondent 1, 3 och 6 berättar alla att då organisationerna sitter i möten med socialtjänsten och får fallen presenterade för sig så upprättar de en individuell arbetsplan för barnet eller ungdomen.

Vid organisation C berättar Respondent 4 att de upprättar plan kring socialt stöd utifrån ett tidigt samtal med ungdomen som söker sig till organisationen. Respondent 5 säger att det initialt för henne som psykolog vid organisation C handlar om att göra en bedömning kring ifall ungdomen har en neuropsykiatrisk diagnos eller om det istället handlar om något annat. Vid frågan ifall det går att utveckla vad ”något annat” hade kunnat vara, svarar Respondent 5:

Det beror lite vad de efterfrågar, det finns ju ungdomar som kommer på eget initiativ, på grund av att de har något familjeproblem, för sina studier, för att de har haft en konflikt med partnern, vad som helst egentligen som får dem att känna sig ledsna...illa till mods... Och då, vad vi gör, är lite av ett uppfångande, och försöker förstå situationen och därmed se hur vi kan hjälpa.

Respondent 5

Vad som vidare framkom i samtal med Respondent 5 var att de i de fall då andra verksamheter inte kopplades in, utan då det handlade om just "något annat" så påbörjades en samtalskontakt med antingen organisationens socialutbildare eller med psykologen själv. I dessa samtal så arbetar de för att stärka ungdomens välmående och läka det som gjort dem upprörda eller ledsna. Detta arbetssätt går i linje med Antonovskys (1991) begrepp KASAM. De yrkesverksamma vid organisation C syftar till att ge socialt stöd i situationer där de försöker se individens hela livshistoria (även i de fall då neuropsykiatriska diagnoser är inblandade) för att kunna fokusera på att stärka ungdomens välmående och inte låsa det sociala stödet i endast den isolerade händelse som fått ungdomen att söka kontakt. Detta stämmer överens med det salutogena synsätt som KASAM syftar till och lägger även grund för att individen på egen hand ska kunna hantera svåra situationer i framtiden.

Respondent 6 är verksam vid organisation A och tar hand om barngruppen tillsammans med en annan socialutbildare. Barnen är mellan 3 och 6 år gamla. Hon berättar att då barnen inte kan få en diagnos innan de är 6 år gamla så arbetar de väldigt allmänt med det sociala stödet tillsammans med barnen som är mellan 5 och 6 år. Hon säger:

Vi arbetar framför allt med vanor, och gränssättningar med många av dem [barnen, författarens anmärkning]. Sedan även med psykomotoriska färdigheter, och ibland även med känslomässiga problem. Detta är det viktigaste med de små.

Respondent 6

Samma arbetssätt gäller de allra minsta. Hon fyller i:

Idén är lite den samma med det sociala stödet till de allra minsta. Vi arbetar med rutiner, med gränser. Detta eftersom vi har barn som ibland har svårt att lyssna till ett nej. Den största skillnaden är väl egentligen att stödet vi ger till de lite äldre, de mellan 5 och 6 år är mer... tja, vi arbetar mycket med deras autonomi. Och med att lära sig bokstäverna, siffrorna, hur man använder pennan ... färger, allt det.

Respondent 6

Det sociala stödet som utövas här kan relateras till Duque-Zuluaga och Schneiders (2008) fjärde kategori; hjälp och omvårdnad. Innan de kan erbjuda ett stöd utifrån eventuell

neuropsykiatrisk diagnos hos vissa barn så erbjuder de en allmän hjälp och en omvårdnad till de barn som blivit placerade vid organisation A. Detta stöd kan vid äldre ålder utvecklas och behov av socialt stöd kan tillkomma, men fram till dess följer arbetet en mer allmän inriktning.

7.2 Typer av socialt stöd

I Kosny och Eaking (2008) framgår det att arbete vid ideella organisationer inte sällan innebär ett omfattande socialt stöd till organisationens brukare. Respondent 5 instämmer i detta och säger att de vid organisation C får se och bemöta allt. I samtal framkommer det att:

...vi får se allt... det normala, det som kan hända vem som helst, och mer allvarliga fall.

Respondent 5

Också Respondent 1 uttalar sig likande och beskriver organisation B:s arbete som komplext och annorlunda från dag till dag, men påtalar vidare att de ibland får fall där omfattningen av socialt stöd är utanför deras möjligheter, och de då behövt delegera dem vidare. Respondent 1 säger:

Vi har fått unga människor som varit i behov av direkt sjukhusvård som följd av psykiatriska problem och vi har också träffat familjer där det varit uppenbart att behovet de hade var för mycket för en tjänst som vår eller att de bad om något vi inte kan erbjuda.

Respondent 1

Vid organisation B beskrivs vidare det sociala stödet som både praktiskt och mer emotionellt, vilket styrker både det som Kosny och Eakin (2008) skriver i sin studie, men också Respondent 5 vid organisation C:s uttalande när hon beskriver den ideella organisationer som omfattande stödutgivare. I samtal med Respondent 1 framkommer det att det praktiska, akademiska sociala stödet kan innebära:

Tanken är att ungdomar som har ett mycket stort behov på akademisk nivå kan komma in här och ha lektioner med volontärer, de är samma ungdomar till vilka

vi erbjuder workshops och stöd i hur man uttrycker sig både muntligt och skriftligt. Detta utifrån det stora behovet vi har på en akademisk nivå. Volontärerna erbjuder också gruppen aktiviteter på onsdagar och fredagar, och ibland erbjuder vi också aktiviteter under helgerna.

Respondent 1

Det emotionella sociala stödet beskriver Respondent 1 som något mer individriktat, till skillnad från det grupp fokuserade arbete som utövas i samband med stöd i skolarbetet och arbetssökning. Han säger att:

Förutom dessa grupper har vi också individuella uppföljningar, där alla arbetar med vad de behöver. Vi erbjuder också enskilda stödsamtal i så lång utsträckning som möjligt och utifrån de resurser vi har. Om denne [barnet/ungdomen, författarens anmärkning] trots detta har ett fortsatt stort känslomässigt behov av stöd, koordinerar vi med socialtjänsten, och med skolan, för att ta fram en arbetsplan för ungdomen och det sociala stöd som denne behöver.

Respondent 1

I mellan det grupp fokuserade arbetet samt det individuella arbetet finns det dilemma som Lipsky (1980) beskriver som vanligt inom gräsrotsbyråkratier, det vill säga organisationer med en direktkontakt med brukargruppen, och samtidigt en kontakt med mer administrativa verksamheter inom området. Dilemmat som Lipsky (1980) beskriver det, är det arbete som organisation B å ena sidan gör för att tillgodose de individuella behov som brukarna. Samtidigt arbetar de med hela gruppens behov under de begränsningar som handlingsutrymmet innefattar på arbetsplatsen.

Vid organisation C erbjuder de utöver samtalskontakter ett socialt stöd i form av kontakttagande med andra myndigheter eller verksamheter. Vid samtal med både Respondent 4 och 5 så framkommer det att vid de fall då det sociala stödet inte räcker till vid endast den egna organisationen så arbetar de för att vägleda ungdomen till rätt verksamhet där denne kan få hjälp med sin problematik. Handlar det om neuropsykiatriska diagnoser berättar respondent 5 att de inte har möjlighet att tillgodose det behovet av socialt stöd som därmed krävs, och att de istället hjälper ungdomen att bli hänvisad till rätt verksamhet:

Finns det diagnoser som är neuropsykiatriska och som ger ungdomen svårigheter utöver den känslomässiga biten, eller om vi verkligen ser en... psykisk ”störning”, så beroende på ålder kontaktar vi en annan tjänst där de är mer inriktade på den typen av stöd. Är ungdomen yngre än 18 år blir kontakten vid psykiatri för barn och ungdomar och är de äldre än 18, alltså vuxna, blir det istället vuxenpsykiatri.

Respondent 5

En annan typ av arbete inom det sociala stödet är representation. Respondent 3, direktör vid organisation C, berättar att hans arbete innefattar mycket kontakt med andra myndigheter eller verksamheter, och att han arbetar mer administrativt nu än när han var gruppchef. Dock har han fortfarande direktkontakt med brukarna och det är han som representerar dem i de fall då de måste ta kontakt med myndigheter:

I fall som dessa är mina arbetsuppgifter främst att följa med familjerna till möten, när de har någon slags... svårighet med att göra detta ensamma. Främst när det gäller det administrativa och socialutbildarna inte kan följa med dem. Då är det lite mitt jobb, på en mer administrativ nivå... att göra det i deras [familjerna, författarens anmärkning] ställe.

Respondent 3

Denna typ av representation presenteras som kategori fem i Duque-Zuluaga och Schneiders (2008) lista över olika typer av socialt stöd och arbete. Genom att genomföra den typen av representativt arbete ger Respondent 3 en röst till en utsatt grupp, vilket är vad den femte kategorin syftar till (Duque-Zuluaga och Schneiders, 2008).

7.3 Samverkan

I enighet med frågeställning tre så var även samverkan ett tema i studien. I det aktuella kunskapsläget visar Cariaa och Pereira (2016) samt även Dunér och Wolmesjö (2015) att samverkan verksamheter och organisationer emellan stundvis är en förutsättning för att ett socialt stöd som möter den enskilde brukarens behov ska kunna ske. I organisation A, B och C så berättar samtliga respondenter att de alltid bär det individuella behovet hos barnen och ungdomarna i tankarna och planeringarna, men att det ibland inte är möjligt att tillgodose svårare problematik eller komplexa problem, då deras arbete också syftar till den hela

gruppen. De talar om resursbrister, något som inte sällan är något som gräsrotsbyråkratier brottas med (Lipsky, 1980), och som Kosny och Eakin (2008) stärker i sin studie. Respondent 3 säger att:

Det finns situationer du vet att du aldrig kommer att kunna lösa [...] Du vet att du inte kan göra... saker, men du vet att du kan underlätta, eller hur? Hjälpa dem att få någon typ av stipendium, eller hjälpa dem få en lugn eftermiddag med familjen.

Respondent 3

Respondent 3 fortsätter vidare att det är därför det finns möjligheter till samverkan, när de vid organisation A endast kan ge ett socialt stöd i form av exempelvis läxläsning och en ”trygg plats”, men de andra delarna av behovet kring socialt stöd är för omfattande för just organisationen på egen hand. Samverkansmöten för att tillgodose detta behov upprättades normalt en gång per kvartal vid både organisation A och B och möten inom den egna organisationen skedde veckovis.

En annan form av samverkan används av Respondent 2 i det vardagliga arbete vid organisation A. Vid genomförande av intervjun berättar Respondent 2 att de möter en rik kulturell variation vid organisationen, och att majoriteten av de flickor som hon arbetar med har immigrerat till Spanien från Pakistan. Hon berättade att för henne, som inte har någon förstahandserfarenhet av att vara en minoritet, har det varit viktigt att kunna ta hjälp av en kulturspecialist:

I ett projekt [varje fredag, författarens anmärkning] med flickorna som jag har, finns också tillgång till en interkulturell specialist [en pakistansk kvinna, som arbetar med socialt stöd, författarens anmärkning] för att ha någon... tja, för att jag ska kunna lära mig om flickorna och dem lära sig om mig, men också för att i vissa situationer kunna omdirigera lite, eller kan kommentera hur det skulle kunna göras annorlunda.

Respondent 2

Det är en relevant samverkan sett ur ett erfarenhetsperspektiv. Respondent 2 är ung och ny inom fältet, medan den kulturspecialiserade kvinnan var både äldre och befunnit sig inom fältet längre. Både Svensson, Johnsson och Laanemets (2008) samt Karlsson och Markström

(2012) beskriver att arbetslivserfarenhet är viktigt i både ideella organisationer och gräsrotsbyråkratier. Att då samverka med en mer erfaren yrkesverksam påskyndar dels den egna lärandeprocessen men gynnar också ungdomarna.

En viktig del i detta handlande är också KASAM. I samband med Antonovskys (1991) begrepp KASAM beskrivs det att tonåren är för människan en känslig fas i livet, där KASAM kan falla (Antonovsky, 1991). Att då kunna ta hjälp av yrkesverksamma med förstahandskunskap kring just migration och minoritetsidentitet kan innebära att tonårstjejerna i gruppen får en starkare känsla av tillhörighet. Alla i gruppen bar inte heller på ett behov av extra socialt stöd som följd av migration, men att då få ta del av ett utrymme där god hälsa främjas snarare än isolerad fokusering på negativa faktorer som bidragit till en ohälsa går i linje med det som KASAM syftar till. Genom att känna sig förstådda kan ungdomarna i tjejgruppen också utveckla begreppen *begriplighet*, *hanterbarhet* och *meningsfullhet*. Ett bildande av en begriplighet, en förståelse för omvärlden i en ny social kontext är en utmaning. Med hjälp av en kvinna som upplevt detsamma kan ha en positiv inverkan på förstärkandet av begriplighet hos ungdomarna. Också inom hanterbarhet och att våga tro på den egna förmågan i det nya landet och att också bilda sig en meningsfullhet kan kulturspecialist vara till hjälp. För ungdomarna hjälp med att utveckla och sammanfoga dessa tre komponenter har de enligt Antonovsky (1991) goda förutsättningar för att bibehålla en god hälsa.

Vid organisation C såg både Respondent 4 och 5 på den egna organisationen som ett bollplank i rollen kring samverkan. Ungdomarna hade möjlighet att komma dit på eget bevåg och söka det sociala stöd som de behöver. Samverkan som arbetssätt för att uppnå ett mer effektivt stöd beskrivs i både Dunér och Wolmesjö (2015) och Cariaa och Pereira (2016). Vid samtal med respondenterna visade det sig att i de fall där ungdomarna satt på en problematik vars omfattning var för stor för organisationen i fråga upprättades kontakt med andra verksamheter. Respondent 4 säger att:

Om det är handlar om en drogproblematik, kontaktar vi CAS, som är ett center för just drogproblematik. Sedan har vi kontakt med PIAD. Där erbjuder de... kommunala tjänster, gratis, så som mer inriktat psykologiskt stöd, juridiskt stöd och rådgivning, tjänster för annat känslomässigt stöd, och specialiserade tjänster för kvinnor som upplevt våld.

Respondent 4

Respondent 4 berättar att de försöker se till att alla tjänster de hänvisar till är gratis, men att det ibland inte går. Hon fortsätter:

Om det handlar om sexuella övergrepp, är det sant att... majoriteten av specialtjänster inom sexuella övergrepp innefattar ofta någon form av betalning. Men vi försöker alltid hitta en offentlig tjänst, för det är viktigt för oss att det inte läggs en extra kostnad på personen eller familjen. Men sanningen är att det inte alltid är möjligt.

Respondent 4

Respondent 4 och 5 berättar båda två att i och med de begränsade resurser som de arbetar med så krävs det att de är sammanlänkade och koordinerade med andra verksamheter inom det egna fältet kring socialt stöd för att arbetet ska fungera. Detta för att det sociala stöd som deras ungdomar stundvis efterfrågar kräver detta för att ett fullföljt socialt stöd ska kunna utföras.

Dock framkom det under intervjuerna med både Respondent 1 och Respondent 3 att det i vissa fall var svårt att lämna över barn och ungdomar till andra verksamheter. Inte sällan arbetar organisationerna för att bygga upp en förtroenderelation brukare och yrkesverksam emellan. Att sedan bli tvungen att överlämna ärendet till en annan verksamhet eller ens en annan professionell yrkesutövare inom samma organisation kan vara svårt och stjälpande. Enligt utsaga från Respondent 3 så finns det dock stundvis situationer där du som professionell inte längre känner att den vårdande situationen yrkesverksam-brukare emellan genererar samma effekt:

Det finns stunder i kontakten... liksom, många gånger finns det som en röd linje, ett förtroende, och du inser att du inte längre ger samma effekt som i början, eller hur? Ni kommer liksom inte vidare i arbetet. Men, du kan ändå blivit ... det finns situationer där du är en pålitlig person för barnet. Efter att en betrodd person som kommit att fungera lite som... som en stödperson. Du blivit en person av förtroende och du vet att barnet eller ungdomen litar på dig mer än vad denne gör på en ny kontakt. Och det finns en risk, ett kritiskt ögonblick där du känner att du

måste lämna vidare kontakten men inte heller vill förstöra förtroendet eller lämna relationen till barnet.

Respondent 3

Utifrån detta dilemma går det därför att se en paradox, när den yrkesverksamma inte längre upplever det möjligt att på egen hand arbeta fram en lösning eller fungera som ett ensamt stöd för denna ungdomen eller barnet. I fall som dessa blir det interprofessionella arbetet som Dunér och Wolmesjö (2015) skriver om aktuellt, och även om det kan kosta ungdomen i de fall då förtroendet är skört så får resultat helga medel.

Vidare framkom det att i barngruppen i organisation A, där diagnoser inte blev satta förrän sexårsåldern, att ett samverkansarbete är av vikt. Detta för att diskutera de barn som krävde ett större socialt stöd, men som Respondent 6 och hennes kollega inte hade möjlighet att arbeta så individriktat. Detta är någon som Lipsky (1980) menar är ett vanligt dilemma i gräsrotsbyråkratier. De yrkesverksamma vill kunna tillgodose de individuella behov som individen eller familjen har, men måste samtidigt förhålla sig till organisationens målsättningar och uppgifter inför den hela gruppen. Respondent 6 använde därför sitt handlingsutrymme för att upprätta veckotaliga möten och där presentera de barn som hade ett mer omfattande individuellt behov av stöd. Mötena skedde mellan de yrkesverksamma vid organisation A, så som organisationens direktör och psykolog. Vidare fanns som nämnt interorganisatoriska samverkansmöten varje kvartal, och det hände att de barn som lyfts under veckomötena blev aktuella inom fler verksamheter:

Vi håller möten med socialtjänster, med referenserna ... beroende på hur intensivt fallet är möter vi alla yrkesverksamma som på något sätt arbetar med denna familj. Detta är ett sätt att se vad de olika tjänsterna gör och på ett sätt att skapa en arbetsplan tillsammans.

Respondent 6

Vid organisation C som var öppen för ungdomarna i allmänheten var samarbetet mer självklart i den kontext att flera brukarrelationer resulterade i ett samarbete. I de fall då ungdomarna kom till organisationen för saker som ”kan hända var person” (uttalande av Respondent 4) så hanteras behovet vid organisationen, men vid de fall där behovet av det sociala stödet var tyngre så kopplades andra verksamheter in.

I verksamheter där ett omfattande socialt stöd av komplex natur föreligger så är interprofessionella samverkansarbeten stundvis förutsättningar för att brukaren ska kunna tillhandahålla ett socialt stöd utan att försvinna i systemet eller falla mellan stolarna. Dunér och Wolmesjö (2015) beskriver just detta i sin studie och en metod som organisation A och B använde sig av i samverkansarbetet var möten med Centre de Salud Mental Infanto Juvenil, CSMIJ, eller Hälsocenter för barn och ungdomars mentala hälsa. Till dessa möten skickas fall som organisation A och B bedömer ha ett för omfattande behov av socialt stöd för att de som ideella organisationer ska kunna tillgodose detta, men som de ändå inte vill släppa ifrån sig. Under dessa möten rådde fullständig sekretess gentemot den egna organisationen med undantag av psykologerna:

Faktum är att våra psykologer ... bara har tillgång till de mötena, på grund av sekretess. Jag som direktör hade i och för sig kunnat följa med, men jag föredrar att inte göra det. Under dessa möten sitter socialarbetare och socialpedagoger och sedan finns det psykologer, men med mer... humanistiska inriktning, och inte så klinisk... ja, så kan vi säga. Beroende på svårighetsgraden i fallet så följer du upp med större eller mindre intensitet, där CSMIJ är en åtgärd med högre intensitet.

Respondent 3

7.4 Uppföljning

Frågan ställdes kring hur uppföljningsarbetet fungerade både inom organisationerna och utanför dem i de fall där andra institutioner blivit inkopplade och svaret var olika utifrån organisationerna i fråga, något som var att vänta i och med de olika uppdragen. Organisation A och B, där barnet eller ungdomen är "fasta" brukare och som tar del av samtliga aktiviteter och insatser från organisationen, var ofta involverade i uppföljningsarbetet och det genomfördes tillsammans med skolan och socialtjänsten under de möten som äger rum varje kvartal. Enligt respondent 1 är det inte sällan att familjen deltar vid uppföljningsmöten, för att få en bild av hur barnet betar sig hemma och om familjen upplevt någon skillnad:

Vi försöker att följa upp med familjen en gång per kvartal. Vi sitter med föräldrarna, prata om vad vi ser, och hur vi arbetar, men också hur det är hemma, hur betar sig barnet i hemmet... om vad det är de ser, observerar.

Respondent 1

I organisation C var de yrkesverksamma inte delaktiga i uppföljningen, i mer än de fall då ungdomen självmant kommer tillbaka till organisationen. När frågan ställdes kring varför de inte var mer delaktiga framkom det att deras arbete syftade till att stötta ungdomen inom organisationen med hjälp av de sociala utbildarna eller psykologen så långt det gick, men i de fall då de lämnar över ungdomen till en annan verksamhet så lämnar de över "hela" ansvaret. Detta även innefattar även arbetet med uppföljning.

8. Avslutande diskussion

Att studera socialt arbete i en annan social kontext har varit både utmanande och givande. Jag tror att det gynnade mig och studien att jag inte kände till kontexten och inte var särskilt familjär med organisationernas uppbyggnad och samverkan, då det för mig som forskare var lättare att gå in med en objektiv syn. Med det sagt ska inte utmaningen det innebar förminska. I en kontext som jag inte kände till och med ett annat språk än mitt modersmål som arbetspråk, innebar att mycket tid gick åt till att översätta empiri och intervjuguide, men det ledde fram till ett resultat som jag finner intressant och lärorikt.

Ett av fynden i resultatdelen följer det som bland annat Kosny och Eakin (2008) skriver angående det omfattande arbete som ideella organisationer utövar inom socialt stöd. Som jag skrev ovan så var jag ny inom kontexten, men trots detta är det svårt att gå in helt utan förväntningar på ett resultat, inte minst som följd av det man känner till sedan innan i en svensk kontext. I Sverige, där staten är central och inte kärnfamiljen, så lyfts det inte på samma sätt hur en stor del av ansvaret kring socialt stöd för svagare grupper hamnar på ideella organisationer, som det gjordes i den spanska kontext jag befann mig i. I och med detta följde även tankar kring altruismen och det omfattande arbete som utfördes för en liten eller ingen ersättning. Respondenterna arbetade alla många timmar och var måna om de barn och ungdomar de fick möta, även när deras behov av socialt stöd inte kunde uppfyllas enbart vid den egna organisationen. Detta leder oss in på något annat som framkom under resultatdelen, nämligen hur centralt samverkan var för arbetet som genomfördes. Det hade därför varit intressant om frågan lyftes vidare, och en undersökning kring den egentliga vikten utan det, inte minst då det genom hela resultatet fann en avsaknad av myndighetsutövning inom organisationerna.

En sista reflektion kring det arbete som studien har inneburit är att mer kunskap kring ämnet hade varit dels intressant men också viktigt i och med den globalisering som sker och har skett i världen. Jag fann det något besymmersamt att det inte fanns mer specifik forskning kring just ämnet i vald kulturell kontext. Forskning kan användas dels som hjälp med också riktlinjer för hypotetiska samhällen som står inför en förändring. Gøsta Esping-Andersens begrepp är idag möjligen mer flytande än vad de var när de författades och samhällen som tidigare varit klart uttalade socialistiska finner kanske att de idag har ett annat typ av behov av just ideella organisationers roll kan komma att bli mer synlig.

Referenslista

Antonovsky, Aaron (1991) *Hälsans mysterium*. Stockholm: Natur & Kultur.

Bryman, Alan (2018). *Samhällsvetenskapliga metoder*. Upplaga 3 Stockholm: Liber.

Caria, Temlo H. & Pereira, Fernando A. (2016) 'Social work as a bureaucratic professional labour: an empirical analysis in non-profit organizations in northern Portugal', *European Journal of Social Work*, 19(1), ss. 120–139. doi: 10.1080/13691457.2014.996533.

Dunér, Anna & Wolmesjö, Maria (2015) 'Interprofessional collaboration in Swedish health and social care from a care manager's perspective', *European Journal of Social Work*, 18(3), ss. 354–369. doi: 10.1080/13691457.2014.908166.

Duque-Zuluaga, Lola. C. and Schneider, Ulrike. (2008) 'Market Orientation and Organizational Performance in the Nonprofit Context: Exploring Both Concepts and the Relationship Between Them', *Journal of Nonprofit & Public Sector Marketing*, 19(2), ss. 25–47. doi: 10.1300/J054v19n02_02.

Eriksson-Zetterquist, Ulla & Ahrne, Göran (2015). Intervjuer I: Ahrne, Göran & Svensson, Peter (red). *Handbok i kvalitativa metoder*. Malmö: Liber

Fratto, Carolyn M. (2016) 'Trauma-Informed Care for Youth in Foster Care', *Archives of Psychiatric Nursing*, 30(3), ss. 439–446. doi: 10.1016/j.apnu.2016.01.007.

Fundació Gavina, Casal dels Infants, AEIRaval & Fundació Social del Raval (2019) *Serveis de Intervenció Socioeducativa al Raval* [Broschyr] Barcelona

Gallego, Raquel & Subirats, Joan (2011) Regional Welfare Regimes and Multi-level Governance I: Guillén, Ana M. & León, Margarita *The Spanish Welfare State in European Context*. Ashgate: Taylor & Francis Group

Guillén, Ana M. & León, Margarita (2011) Introduction I: Guillén, Ana M. och León, Margarita *The Spanish Welfare State in European Context*. Ashgate: Taylor & Francis Group

Lipsky, M. (1980) *Street-level bureaucracy: dilemmas of the individual in public services*. New York: Russel Sage Foundation.

Markström, Urban & Karlsson, Magnus (2013) 'Towards Hybridization: The Roles of Swedish Non-Profit Organizations Within Mental Health', *Voluntas: International Journal of Voluntary and Nonprofit Organizations*, 24(4), s. 917. doi: 10.1007/s11266-012-9287-8.

Nygård, Mikael (2013) *Socialpolitik i Norden: en introduktion* Lund: Studentlitteratur

Olf, Miranda (2012) 'Bonding after trauma: on the role of social support and the oxytocin system in traumatic stress', *European Journal of Psychotraumatology*, (0), s. 1. doi: 10.3402/ejpt.v3i0.18597.

Rennstam, Jens & Wästerfors, David (2015). Att analysera kvalitativt material. I: Ahrne, Göran & Svensson, Peter (red). *Handbok i kvalitativa metoder*. Malmö: Liber

Svensson, Kerstin & Johnsson, Eva & Laanemets, Leili (2008). *Handlingsutrymme. Utmaningar i socialt arbete*. Stockholm: Natur och Kultur

Vetenskapsrådet (u.å.) Forskningsetiska principer inom humanistisk-samhällsvetenskaplig forskning. <http://www.codex.vr.se/texts/HSFR.pdf//> Hämtad: 2019-12-01

Bilaga 1

BAKGRUNDSFRÅGOR

- Hur är det idag?
- Berätta lite om dig själv – hur gammal är du? Vad utbildade du dig till? Hur länge har du arbetat med detta?
- När började du här?

(TEMA 1 – BRUKARGRUPPEN)

- Gruppen du har nu, hur ser den ut?
- Hur länge har du varit i denna gruppen? Vilken grupp var du i innan?
- Vad för typ av arbete är det du gör med gruppen?

(TEMA 2 – IDENTIFIERING AV PROBLEMATIK)

- Hur ser det arbetet med de traumatiserade barnen ut?
- Har du varit med om att någon av ungdomarna har visat annat behov än det som du kan, exempelvis av en läkare?
- Vad är det första du gör i en sådan situation? Hur förmedlas en sådan kontakt? Hur löser man detta behovet?
- Vad för riktlinjer följer du vid situationer där en ungdom visar behov av extra stöd?
- Är det nationella riktlinjer eller organisationens riktlinjer?
- Hur skiljer sig arbetet med ungdomar som upplevt trauma utifrån ålder, kön och etnicitet? Arbetar ni annorlunda?

(TEMA 3 – SAMVERKAN)

- Hur ser samverkan ut med andra institutioner?
- Har ni kontinuerliga möten med andra institutioner eller kontaktas de vid behov?
- Hur fungerar uppföljningen...
... när arbetet är inom organisationen?
... när andra institutioner är inblandade?

HANDLINGSUTRYMME

- Om du fick önska, vad hade du velat ändra?

